

Hymnarium Homericum

et Hesiodicum à Laurentio M. Almeida

traductum de Graeca Lingua cum scholiis

in hexametros dactylicos praeservatum

ANNO 2773 A.U.C

Cum opere mihi incipiendo hic hymnos Homericos et aliquos etiam Hesiodicos traducere volui. Genus mihi usus est ille Hexameter Dactylicus, ut praeservare possim cadentiam originalem horum carminum. Tamen, emphasem in accentus naturales verborum posui, ut carmina canta possunt stilo Redondillae Ibericae. Fructus finalis valde Milongae videtur in rhythmum, quia mihi temptative forma vocatur Milongam Calliopeam.

Non totalem aut comprehensissimum studium operis Homericum Hesiodique esse intendit hoc textum, sed tantum collectio ludica mihi initiata ut Graeca Latinaque linguis experimentare possim, artem poeticam exercitandum in meas vespas, à societate secretus propter Coronaviri pandemiam. Adhuc, ante quidque hymnum breve scholium scripsero. Per ista scholia formandum valde gratus sum ad Perseus Digital Library et particulariter opus translationis de Hugh G. Evelyn-White scholiaque de Thomas W. Allen et E. V. Sikes.

Graphia mihi selecta tribus accentibus utitur, apex (´), dupla virgula (//) et apostrophus ('). Litterae cum apice vocales longae sunt quae etiam tonicitatem verbi ferunt, notae ut cantum iuvent. Dupla virgula usa est ut caesuram monstret, cum pausa inter syllabas opus est habere. Finaliter, apostrophus usus est ut signum elisionis litterarum vocalium cuius pronuntiatio in proximam syllabam se miscet, quomodo praesens in Graecae notationis consuetudinem.